

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1. м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код СДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

місто Миколаїв

«21» листопада 2023 року

Слідчий слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Герасименко Юлія Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000378 від 08.09.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів та підстав для повідомлення особі про нову підозру у вчиненні вказаних кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Гаврилішину Любов Володимирівну, 31.01.1983 року народження, уродженку с. Коробки Каховського району Херсонської області, громадянку України, зареєстровану та проживаючу за адресою: м. Херсон, вул. Дорофєєва, буд. 20 кв. 327, РНОКПП 3034609669, документовану паспортом громадянина України 003051995, виданим Корабельним відділом у м. Херсоні УДМС у Херсонській області 04.03.2019, яка не є депутатом ради будь-якого рівня, раніше не судиму, -

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану;

ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських

функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав.

Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав також були закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V вказаної Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 02 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва

між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований РФ 22.04.2004), серед іншого територія Херсонської області відноситься до території України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Суверенітет держави означає верховенство державної влади, її самостійність усередині країни та незалежність у міжнародних відносинах, яка може бути обмежена лише необхідністю виконувати договори і зобов'язання в галузі міжнародних відносин.

Територіальна цілісність держави передбачає, що всі складові території держави (адміністративно-територіальні одиниці) перебувають в нерозривному взаємозв'язку, характеризуються єдністю і не мають власного суверенітету.

Територіальна недоторканність держави – це захищеність території країни в існуючих кордонах від будь-яких посягань, що можуть стосуватися незаконної зміни території України, визначеної рішеннями Верховної Ради України і міжнародними договорами України.

Згідно зі ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України, який передбачено ч. 1 ст. 65 Конституції України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Херсонська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Разом із цим, всупереч вищевказаним нормам міжнародного гуманітарного права представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору

про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), від 09.12.1981 № 36/103 спланували, підготували і почали воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та з її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили часткову окупацію території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Починаючи з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, з часу видання Президентом України Указу № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні» та затвердження його Законом України № 2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» та до теперішнього часу, відповідно до Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» **почав діяти воєнний стан в Україні**. У подальшому, воєнний стан неодноразово продовжувався, останній раз Указом Президента від 06.11.2023 № 734/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 08.11.2023 № 3429-IX, продовжено дію воєнного стану з 05 год. 30 хв. 16.11.2023 строком на 90 діб, тобто до 14 лютого 2024 року.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», **воєнний стан** – це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Крім того, невстановленими представниками збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, які 01.03.2022 незаконно вторглися у м. Херсон та частину Херсонської області та фактично здійснили їх окупацію, згідно з положеннями Гаазької Конвенції 1907 року, вчиняються дії, спрямовані на усунення законних органів державної влади та місцевого самоврядування України,

що діють на вказаних територіях, з метою повалення і захоплення влади та на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, **територія визнається окупованою**, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Згідно з Конституцією України – Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є **окупацією частини території суверенної держави Україна** та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 (у редакції відповідно до наказу № 254 від 22.09.2023) «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», Херсонська територіальна громада включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебували в тимчасовій окупації РФ з 01.03.2022 по 11.11.2022.

Також встановлено, що термін «підбивна діяльність» вживається в Деклараціях Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 09.12.1981 № 36/103, про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, обмеження їх незалежності й суверенітету від 21.12.1965 № 2131(XX). Отже, підбивною діяльністю є дії іноземних держав, іноземних організацій або їх представників спрямовані на підбив основ національної безпеки України та завдання істотної шкоди суверенітету, територіальній цілісності, недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України.

Таким чином, після початку агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил РФ було тимчасово взято під контроль м. Херсон – обласний центр Херсонської області та

частину інших населених пунктів Херсонської області з розташованими на їх територіях державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, у тому числі закладами освіти, та іншими об'єктами.

Надалі, продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в м. Херсоні та Херсонській області окупаційні органи влади у тому числі: військово-цивільну адміністрацію Херсонської області та Департамент фінансів Херсонської області, в які, в свою чергу, входили органи і структури, функціонально відповідальні за становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Херсонської області, які на той час контролювалися, а частина контролюється і зараз, та утримуються (утримувались) російськими військами.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування» органи місцевого самоврядування є юридичними особами і наділяються цим та іншими законами власними повноваженнями, в межах яких діють самостійно і несуть відповідальність за свою діяльність відповідно до закону.

Відповідно до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Згідно ст. 8 Закону, основним із обов'язків посадових осіб місцевого самоврядування є, зокрема, додержання Конституції і законів України, інших нормативно-правових актів, актів органів місцевого самоврядування.

З березня 2017 року Гаврилішина Л.В. проходила службу в органах місцевого самоврядування і 20.03.2017 прийняла присягу посадової особи місцевого самоврядування, згідно якої присягнула вірно служити громаді та народові України, неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, сприяти втіленню їх у життя, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, сумлінно виконувати свої посадові обов'язки.

Розпорядженням Херсонського міського голови від 06.11.2019 №639-к Гаврилішину Л.В. переведено на посаду головного спеціаліста відділу доходів управління зведеного бюджету та контролю департаменту бюджету і фінансів Херсонської міської ради.

Починаючи з червня 2022 року, але не пізніше 16.06.2022 (більш точний час органом досудового розслідування не встановлено), Гаврилішина Л.В., будучи громадянкою України, обіймаючи посаду головного спеціаліста відділу доходів управління зведеного бюджету та контролю департаменту бюджету і фінансів Херсонської міської ради, діючи умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та

інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії російської федерації проти України, з власної ініціативи, добровільно погодилась на пропозицію невстановлених представників окупаційних військ держави-агресора, які здійснили окупацію м. Херсон Херсонської області та перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та за наступних обставин.

Так, в період часу з березня по червень 2022 року (більш точний час органом досудового розслідування не встановлено) Гаврилішина Л.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсон Херсонської області, будучи посадовою особою органу місцевого самоврядування, протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, з метою надання допомоги ворожій державі російської федерації та заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, за невстановлених під час досудового розслідування обставин установила контакт з представниками окупаційних військ держави-агресора, які здійснили окупацію м. Херсон Херсонської області, добровільно погодилась на зайняття посади так званого «начальника отдела доходов» незаконно створеного органу окупаційної адміністрації російської федерації на території м. Херсон – «Департамент финансов Херсонской области», що функціонував за законодавством російської федерації.

Таким чином, у порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, недоторканості, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, **порушивши присягу** посадової особи місцевого самоврядування, **діючий головний спеціаліст** відділу доходів управління зведеного бюджету та контролю департаменту бюджету і фінансів Херсонської міської ради, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади російської федерації та недопущення контролю України над територією м. Херсон Херсонської області, Гаврилішина Л.В. перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, обійнявши посаду так званого «начальника отдела доходов» в незаконно створеному органі окупаційної адміністрації російської федерації «Департаменте финансов Херсонской области».

Реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненого в умовах воєнного стану, Гаврилішина Л.В., використала свої знання та досвід співробітника відділу доходів управління зведеного бюджету та контролю департаменту бюджету і фінансів Херсонської міської ради, з метою забезпечення становлення і функціонування на території тимчасово окупованої Херсонської області незаконно створеного органу окупаційної адміністрації – «Департамент финансов Херсонской области», здійснювала діяльність з фінансово-бюджетних питань в частині формування фінансових документів, у тому числі списків на заробітну плату працівників установ, організацій від окупаційної влади держави-

агресора, а також приймала участь у формуванні списків пенсіонерів, які переміщені на тимчасово окуповану територію м. Генічеськ, та які не мають відповідної прописки.

Таким чином, громадянка України Гаврилішина Любов Володимирівна, 31.01.1983 року народження, підозрюється у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався і триває по теперішній час.

Згідно з визначенням поняття агресії, викладеним в Резолюції Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй № 3314 від 14 грудня 1974 року, агресією є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності або політичної незалежності іншої держави, або яким-небудь іншим чином, несумісним із Статутом ООН (стаття 1).

Застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту є *prima facie* свідченням акту агресії (стаття 2). Стаття 3 Визначення агресії містить перелік діянь, які повинні кваліфікуватися як акт агресії.

Також, в Резолюції Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 – першій резолюції одинадцятої надзвичайної спеціальної сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, прийнятої 02.03.2022, нагадано про Резолюцію ГА ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, якою визначено поняття агресії.

Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII Російську Федерацію визнано державою-агресором.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку Російської Федерації проти України, 01.03.2022 діючою армією РФ захоплено м. Херсон.

На підтвердження контролю над містом, 03.03.2022, після захоплення міста, окупаційні війська РФ захопили приміщення Херсонської ОДА. 25.04.2022 в приміщення Херсонської міської ради, розташованого за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, увійшли озброєні військовослужбовці РФ, які попередили працівників Херсонської міської ради, що управління місцевою адміністрацією переходить під керівництво Російської Федерації.

З метою встановлення, зміцнення окупаційної влади та недопущення повернення контролю владою України на територіях населених пунктів Херсонської області, які на даний час контролюються (контролювались) та утримуються (утримувались) російськими окупаційними військами, представниками держави-агресора залучаються особи з числа місцевого населення для формування органів управління, які виконують функції окупаційного режиму на захоплених територіях.

На виконання зазначених протиправних рішень, наказом так званого «голови ВЦА Херсонської області від 15.06.2022 №081-р, в цілях забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері бюджетної, фінансової діяльності, бухгалтерського

обліку, бухгалтерської і фінансової звітності, у відповідності до Положення про Військово-цивільну адміністрацію Херсонської області, затвердженого наказом від 12.05.2022 №0-18р «Про структуру органів виконавчої влади» утворено так званий «Департамент фінансів Херсонської області», призначено начальника та затверджено штатний розпис Департаменту, в структурі якого був «Отдел доходов».

Незважаючи на вказані факти, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, Гаврилішина Любов Володимирівна, знаходячись у м. Херсон Херсонської області, добровільно погодилась обійняти посаду в новоствореному незаконному органі влади.

Так, досудовим розслідуванням встановлено, що громадянка України Гаврилішина Л.В., фактично проживаючи на території м. Херсон, будучи достеменно проінформованою та розуміючи факт захоплення Херсонської області, у тому числі м. Херсон, збройними силами РФ, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаною про те, що Херсонська область є невід'ємною складовою частиною України, порядок утворення органів виконавчої влади регулюється виключно Конституцією України та законами України, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 17 червня 2022, реалізуючи свій прямий умисел, добровільно зайняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області, а саме 16.06.2022 наказом так званого «начальника Департаменту фінансів Херсонської області №1-к «О назначении на должность начальника отдела доходов департамента финансов Херсонской области» Гаврилішину Любов Володимирівну призначено на посаду так званого «начальника отдела доходов».

Поряд з цим, діючи у складі незаконного органу влади, створеному на тимчасово окупованій території м. Херсон, розташованого у приміщенні адміністративної будівлі Головного управління Державної казначейської служби України у Херсонській області за адресою: м. Херсон, вул. Старообрядницька, 21, виконувала організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, у тому числі приймала управлінські рішення за посадою так званого «начальника відділу доходів Департаменту фінансів Херсонської області».

В листопаді 2022 року, після звільнення м. Херсон ЗСУ, російські окупаційні війська перенесли свій псевдотимчасовий адміністративний центр на тимчасово не підконтрольну територію України у Херсонській області.

В свою чергу, громадянка України Гаврилішина Л.В. здійснюючи колабораційну діяльність, в листопаді 2022 року виїхала із м. Херсона на тимчасово не підконтрольну територію України у Херсонській області, де продовжила виконувати свої обов'язки на псевдопосаді «начальника отдела доходов» департамента финансов Херсонской области у структурі окупаційної адміністрації.

Таким чином, громадянка України Гаврилішина Любов Володимирівна, 31.01.1983 року народження, підозрюється у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
капітан юстиції

Юлія Олександрівна ГЕРАСИМЕНКО

ПОГОДЖУЮ

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
начальник відділу
Херсонської обласної прокуратури

Віталій Геннадійович ГОНЧАРОВ

Одночасно підозрюваній Гаврилішиній Л.В., роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Стаття 303 Кримінально процесуального кодексу

На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

1) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом - підозрюваним, його захисником чи законним представником.

2) скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

3) під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені КПК України.

Підозрювана _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2023 року.

Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий слідчого відділу

УСБУ в Херсонській області

капітан юстиції

Юлія Олександрівна ГЕРАСИМЕНКО